

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง และการแปลความหมายของผลการทดลอง เป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
Source of Variation	แทน	แหล่งความแปรปรวน
Between Subject	แทน	ระหว่างตัวอย่าง
SS w/ in Groups	แทน	ผลรวมกำลังสองของความเบี่ยงเบนภายในกลุ่ม
Within Subjects	แทน	ภายในตัวอย่าง
Error	แทน	ความคลาดเคลื่อน
L	แทน	ระยะเวลาของการทดลอง
G	แทน	กลุ่ม
$L \times G$	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง
*	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
p	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของโปรแกรมการปรับพฤติกรรมทางปัญญาต่อความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี นำเสนอผลการวิจัยตามรูปแบบตารางและแผนภูมิเส้นประกอบคำบรรยาย ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 2 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของระดับความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองเสร็จทันที และระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองเสร็จทันที และระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเครียดนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในระยะต่าง ๆ ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 6 ผลการประเมินคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการให้คำปรึกษาของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 20 ราย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 10 ราย และนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มควบคุม 10 ราย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน จำแนกตาม เพศ อายุ ภูมิลำเนา รายได้ ระยะเวลาในการเข้ามาศึกษาในสถาบันแห่งนี้ และ ภาวะสุขภาพของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 5 จำนวนของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย
บูรพา จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน ($n = 20$)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
เพศ		
- ชาย	0	2
- หญิง	10	8
อายุ		
- 18 ปี	6	5
- 19 ปี	4	5
ภูมิลำเนา		
- กรุงเทพมหานคร	1	1
- ภาคตะวันออก	7	6
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1	2
- ภาคเหนือ	0	1
- ภาคกลาง	1	0
รายได้ของกลุ่มตัวอย่าง		
- 2,000 - 4,000 บาท	7	3
- 4,001 - 6,000 บาท	2	6
- 6,000 บาท ขึ้นไป	1	1
ระยะเวลาในการเข้ามาศึกษา ในสถาบันแห่งนี้		
- 3 เดือน	10	10
ภาวะสุขภาพของกลุ่ม ตัวอย่างในปัจจุบัน		
- ไม่มีโรคประจำตัว	10	10

จากตารางที่ 5 พบว่านิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ในกลุ่มทดลองทั้งหมดเป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 18.50 ปี ($SD = 0.527$)

ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคตะวันออก ได้รับรายได้ 2,000 - 4,000 บาท/เดือน ระยะเวลาในการเข้ามาศึกษาในสถาบันแห่งนี้ เป็นเวลา 3 เดือน และภาวะสุขภาพของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันเป็นปกติ

นิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 18.40 ปี ($SD = 0.516$) ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตภาคตะวันออก ได้รับรายได้ 4,001 - 6,000 บาท/เดือน ระยะเวลาในการเข้ามาศึกษาในสถาบันแห่งนี้ เป็นเวลา 3 เดือน และภาวะสุขภาพของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันเป็นปกติ

ตอนที่ 2 ข้อมูลและค่าสถิติพื้นฐานของระดับความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองเสร็จทันที และระยะติดตามผล 1 เดือนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 6 คะแนนความเครียดของนิสิตพยาบาล ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

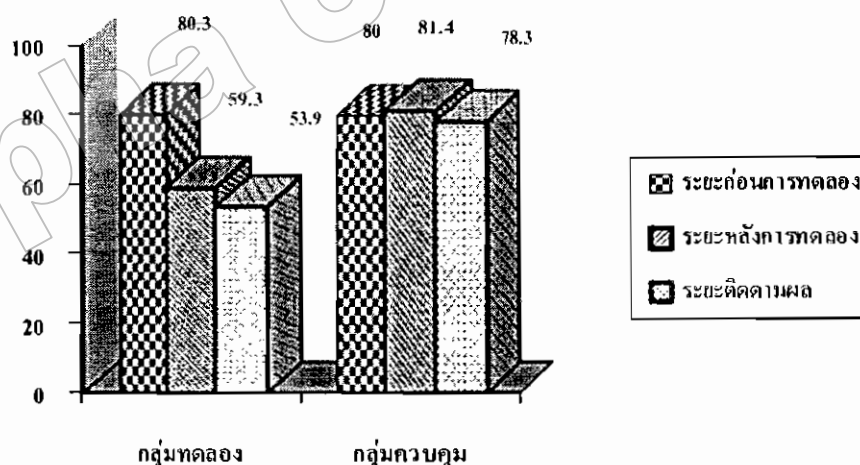
กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่	ระยะ	ระยะหลัง	ระยะ	คนที่	ระยะ	ระยะ	ระยะ
	ก่อนการ	การทดลอง	ติดตามผล		ก่อนการ	หลังการ	ติดตาม
	ทดลอง				ทดลอง	ทดลอง	ผล
1	86	66	60	1	88	95	94
2	77	53	55	2	77	80	81
3	93	72	70	3	74	72	69
4	75	59	55	4	78	82	77
5	74	55	52	5	81	90	82
6	83	54	50	6	77	76	77
7	80	57	50	7	79	75	74
8	74	59	52	8	85	84	80
9	74	53	45	9	87	85	79
10	87	65	50	10	74	75	70

ตารางที่ 6 (ต่อ)

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
คนที่	ระยะ	ระยะหลัง	ระยะ	คนที่	ระยะ	ระยะ	ระยะ
	ก่อนการ	การทดลอง	ติดตามผล		ก่อนการ	หลังการ	ติดตาม
	ทดลอง				ทดลอง	ทดลอง	ผล
รวม	803	593	539	รวม	800	814	783
ค่าเฉลี่ย	80.3	59.3	53.9	ค่าเฉลี่ย	80.0	81.4	78.3
SD	6.70	6.41	6.92	SD	5.10	7.31	7.06

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาเป็น 80.30, 59.30 และ 53.90 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความเครียดเป็น 80.00, 81.40 และ 78.30 ตามลำดับ

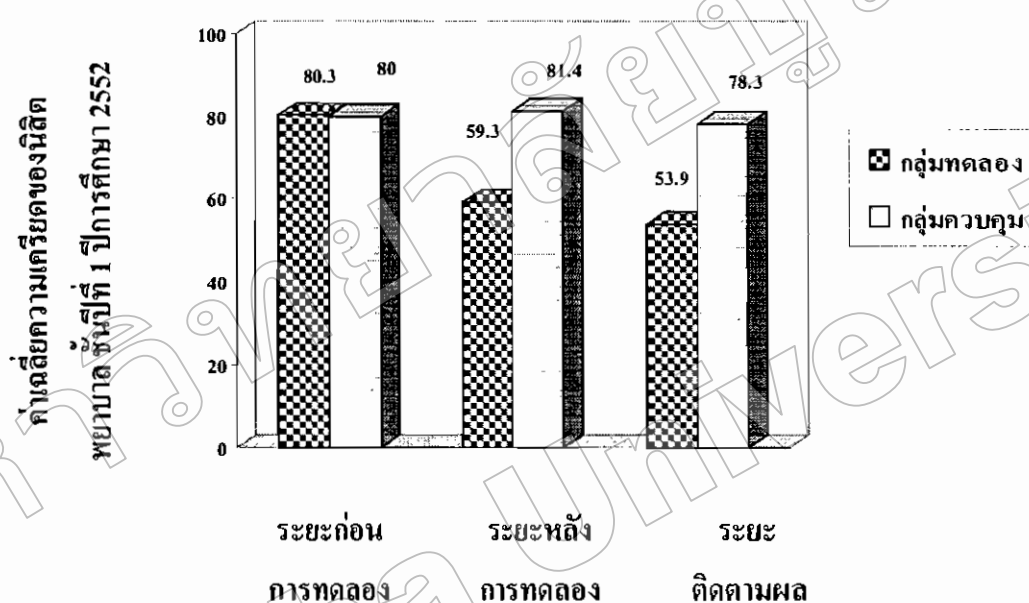
ค่าเฉลี่ยความเครียดของนิสิต
พยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552

ภาพที่ 3 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเครียดของนิสิตพยาบาล

จากภาพที่ 3 พบว่านิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีค่าเฉลี่ย

ความเครียดในระยะก่อนการทดลองเป็น 80.30 ระยะหลังการทดลองเป็น 59.30 ซึ่งลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 21.0 ส่วนในระยะติดตามผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.90 ลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 26.40 และลดลงจากระยะหลังการทดลองเท่ากับ 5.40 ส่วนนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลองเป็น 80.0 ส่วนในระยะหลังการทดลองเป็น 81.40 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 1.40 ส่วนในระยะติดตามผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 78.30 ลดลงจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 1.70 และต่ำกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 3.10

ภาพที่ 4 แผนภูมิเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะต่าง ๆ ของนิสิตพยาบาลในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 4 พบว่าระยะก่อนการทดลองนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มควบคุมการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีค่าเฉลี่ยความเครียดสูงกว่านิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 0.30 และระยะหลังการทดลองนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มควบคุมการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีค่าเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่านิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 22.10 และในระยะติดตามผลนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย

บุรพาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีค่าเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่านิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบุรพาในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 24.40

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยรวมของความเครียดจำแนกเป็นรายด้านของนิสิตพยาบาลในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความเครียดที่แสดงอาการ และพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ	ระยะเวลาการ ทดลอง	คะแนนเฉลี่ยรวม กลุ่มทดลอง	คะแนนเฉลี่ยรวม กลุ่มควบคุม
1. ด้านอารมณ์	ก่อนการทดลอง	23.50	24.80
	หลังการทดลอง	16.20	23.30
	ติดตามผล	16.20	20.90
2. ด้านสรีระ	ก่อนการทดลอง	20.50	20.80
	หลังการทดลอง	14.50	21.40
	ติดตามผล	13.50	21.60
3. ด้านกล้ามเนื้อ	ก่อนการทดลอง	16.40	14.90
	หลังการทดลอง	12.50	16.50
	ติดตามผล	12.40	17.60
4. ด้านพฤติกรรมที่แสดงออก	ก่อนการทดลอง	19.90	18.20
	หลังการทดลอง	16.10	20.20
	ติดตามผล	11.80	18.20

จากตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยความเครียดเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยด้านอารมณ์ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบุรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา (23.50, 16.20, 16.20) มีค่าต่ำกว่านิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบุรพา ในกลุ่มควบคุม (24.80, 23.30, 20.90)

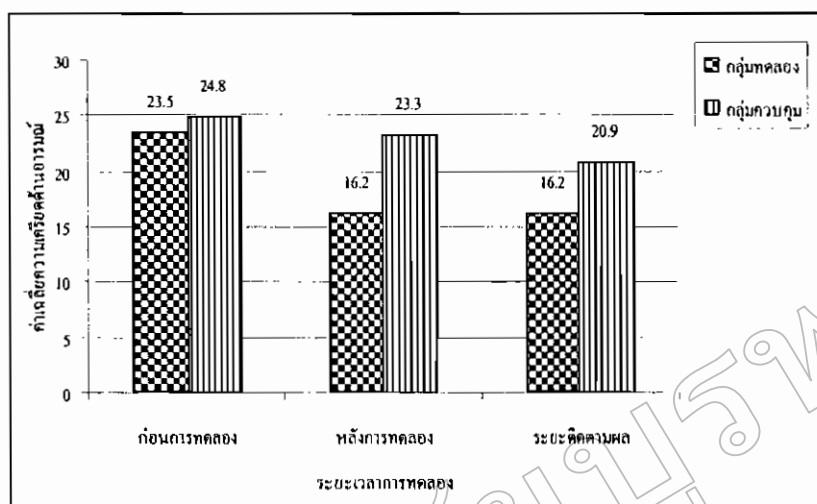
ค่าเฉลี่ยด้านสรีระในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบุรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา (20.50, 14.50, 13.50) มีค่าต่ำกว่านิสิต

พยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในกลุ่มควบคุม (20.80, 21.40, 21.60)

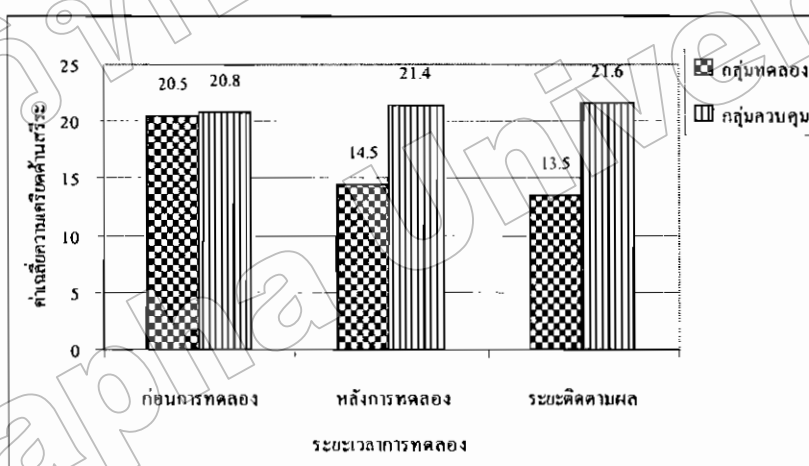
ค่าเฉลี่ยด้านกล้ามเนื้อในระยะก่อนการทดลองของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา (16.40) มีค่าสูงกว่านิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในกลุ่มควบคุม (14.90) แต่ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล นิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีค่าเฉลี่ยด้านกล้ามเนื้อ (12.50 และ 12.40) ต่ำกว่านิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในกลุ่มควบคุม (16.50 และ 17.60)

ค่าเฉลี่ยด้านพฤติกรรมที่แสดงออกในระยะก่อนการทดลองของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา (19.90) มีค่าสูงกว่านิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในกลุ่มควบคุม (18.20) แต่ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล นิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีค่าเฉลี่ยด้านกล้ามเนื้อ (16.10 และ 11.80) ต่ำกว่านิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในกลุ่มควบคุม (20.20 และ 18.20)

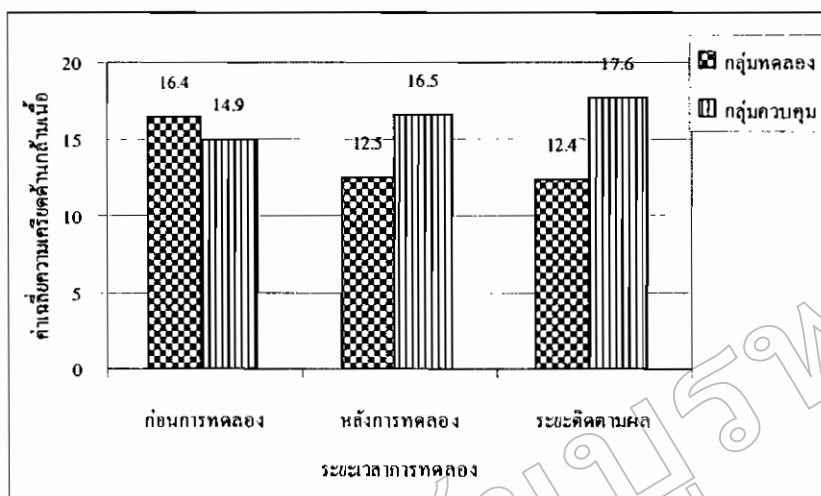
เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเครียดรายด้าน ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา และนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยจึงนำเสนอในรูปแบบกราฟ ได้ผลดังภาพที่ 5 ถึงภาพที่ 8

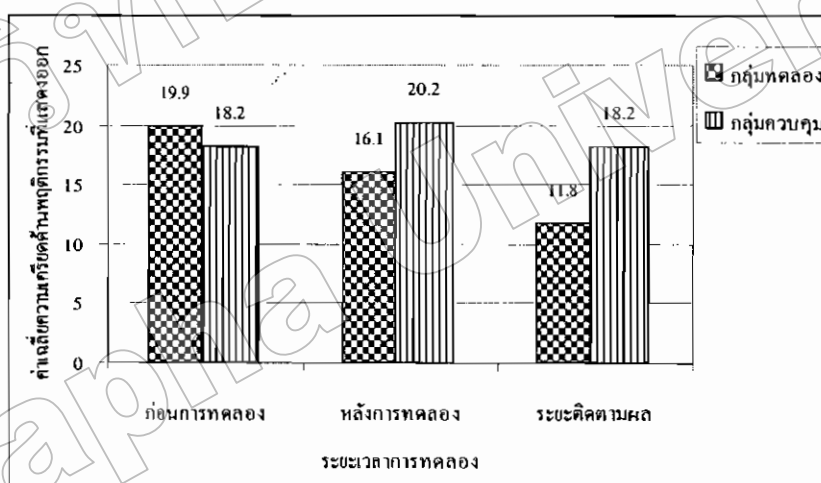
ภาพที่ 5 ค่าเฉลี่ยความเครียดด้านอารมณ์ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนิสิตพยาบาล ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 6 ค่าเฉลี่ยความเครียดด้านสรีระในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนิสิตพยาบาล ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 7 ค่าเฉลี่ยความเครียดด้านกล้ามเนื้อ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนิสิตพยาบาล ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 8 ค่าเฉลี่ยความเครียดด้านพฤติกรรมที่แสดงออก ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนิสิตพยาบาล ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความเครียดระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

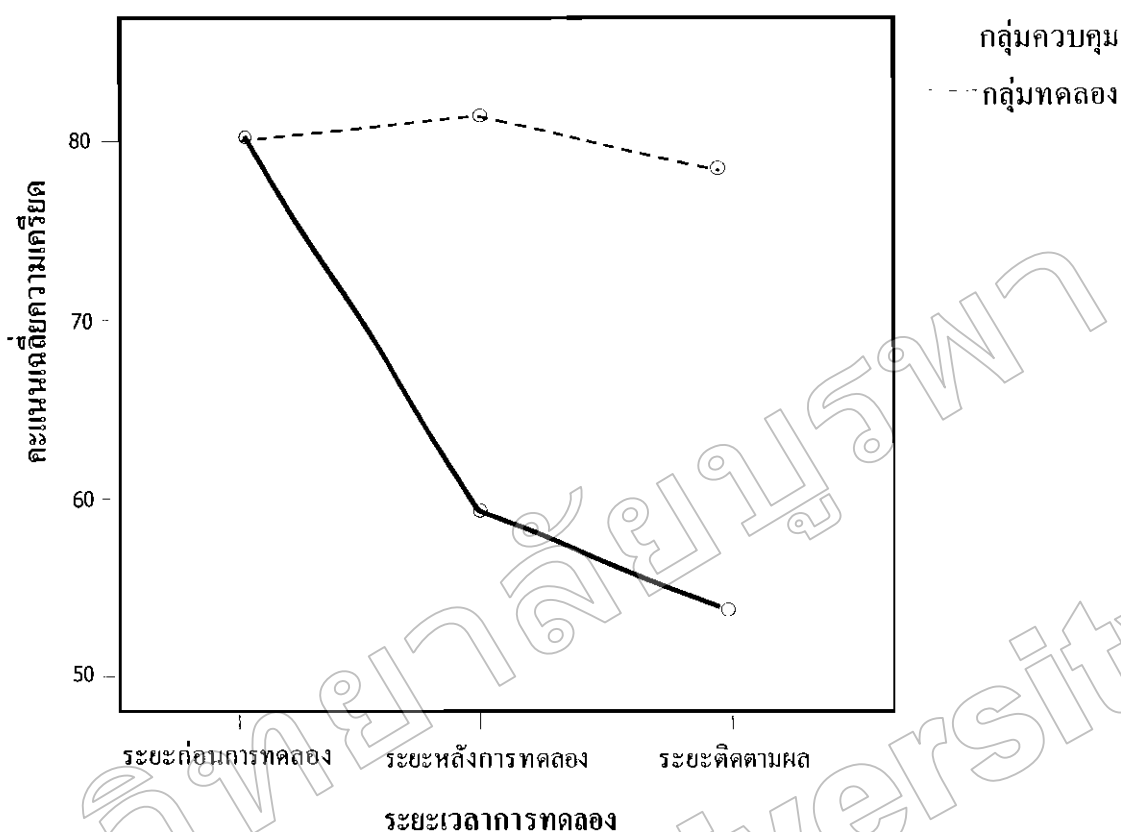
ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความเครียดระหว่างวิธีการทดลอง
กับระยะเวลาของการทดลอง

<i>Source of Variation</i>	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
Between Subject	19	5579.60			
<i>G</i>	1	3557.40	3557.40	31.66*	.000
<i>SS w/in Groups</i>	18	2022.20	112.34		
Within Subjects	40	4284.00			
<i>I</i>	2	2076.70	1038.35	108.22*	.000
<i>I X G</i>	2	1861.90	930.95	97.03*	.000
<i>I X SS w/in Groups</i>	36	345.40	9.594		
Total	59	9863.60			

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีทดลองกับระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และค่าเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

เมื่อมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง ผู้วิจัยจึงนำเสนอรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ โดยการนำเสนอในรูปแบบกราฟ ได้ผลดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกับระยะเวลาการทดลอง

จากภาพที่ 9 พบว่าในระยะก่อนการทดลอง นิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยความเครียดสูงกว่ากลุ่มทดลองเพียงเล็กน้อย แต่ในระยะหลังการทดลอง และในระยะติดตามผลมีการเปลี่ยนแปลงค่าเฉลี่ยความเครียดโดยในระยะหลังการทดลอง และในระยะติดตามผลนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีค่าเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่ากลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองส่งผลต่อความเครียด จึงทำให้ค่าเฉลี่ยความเครียดของกลุ่มทดลองต่ำลง

เนื่องจากพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงมุ่งทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลอง และผลย่อยของระยะเวลาการทดลอง พบผลการทดลอง ดังตอนที่ 4 และตอนที่ 5

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และระยะติดตามผล ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F
ก่อนการทดลอง				
Between Group	1	.450	.450	0.13
Within Group	18	638.10	35.45	
หลังการทดลอง				
Between Group	1	2442.10	2442.1	56.68*
Within Group	18	850.50	47.25	
ระยะติดตามผล 2 สัปดาห์				
Between Group	1	2976.80	2976.80	60.95*
Within Group	18	879.00	48.83	

หมายเหตุ $F_{.05}(1,49) = 4.03$ ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch and Satterthwaite (1996 cited in Howel, 2007, p. 459) ได้ค่า $df = 49$

จากตารางที่ 9 พบว่า

1. ก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที คะแนนเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ คะแนนเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ

1. ค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

2. ค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และระยะติดตามผล 2 สัปดาห์ แตกต่างกัน จากภาพที่ 8 จะเห็นว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความเครียดต่ำกว่ากลุ่มควบคุม

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาของความเครียดของนิสิตพยาบาล ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
กลุ่มทดลอง					
Between Subject	9	1001.50			
<i>I</i>	2	3890.40	1945.20	171.97*	.000
Error	18	203.60	11.31		
Total	29	5095.50			
กลุ่มควบคุม					
Between Subject	9	113.41			
<i>I</i>	2	48.20	24.10	3.06	.072
Error	18	141.80	7.88		
Total	29	303.41			

$$F_{.05}(2, 18) = 3.55$$

จากตารางที่ 10 พบว่า

1. คะแนนเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปี การศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรม

ทางปัญญา ก่อนการทดลอง หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และระยะติดตามผล ในกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีอย่างน้อย 1 กลุ่มที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงนำมาเปรียบเทียบเชิงพหุคูณแบบนิวแมน - คูลส์ ดังตารางที่ 11

2. คะแนนเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรม ทางปัญญาก่อนการทดลอง หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และระยะติดตามผล ในกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ ค่าคะแนนเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาก่อนการทดลอง หลังการทดลองเสร็จสิ้นทันที และระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ด้วยวิธีการทดสอบแบบ นิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls Method)

$\bar{X}$	ระยะเวลา		
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
ก่อนการทดลอง	-	21.00*	26.40*
หลังการทดลองทันที		-	5.40
หลังการทดลอง 2 สัปดาห์			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความเครียดของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างจากระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าเฉลี่ยความเครียดในระยะติดตามผลและระยะหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ค่ำกว่าระยะก่อน

การทดลอง และไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล คือ ค่าเฉลี่ยความเครียดของของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 6 ผลการประเมินคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการให้คำปรึกษาของนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา

ตารางที่ 12 (ต่อ)

หัวข้อ	ครั้งที่ ($\bar{X}$)									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
5. ด้านผู้รับคำปรึกษา										
5.1 ท่านมีความไว้วางใจและให้การยอมรับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วย ความเต็มใจ	2.70	3.10	3.80	4.40	4.80	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
5.2 ท่านมีความเห็นอกเห็นใจและใส่ใจในปัญหาของเพื่อนสมาชิก ในกลุ่ม	4.00	4.20	4.40	4.50	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
5.3 ท่านมีความหวังในการเปลี่ยนแปลงตนเองที่ดี	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.90
5.4 ท่านตกลงใจและมีความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ในการเปลี่ยนแปลงตนเอง ในทางที่ดี	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
5.5 ท่านรู้สึกว่าคุณมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนในกลุ่ม	1.70	2.80	2.80	4.20	4.60	4.80	5.00	5.00	5.00	5.00
5.6 ท่านรู้สึกว่าคุณเองมีพลังในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเอง	3.80	4.00	4.10	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
5.7 ท่านได้ระบายความรู้สึกที่เก็บกดไว้ในใจ	1.10	1.70	2.90	3.50	4.50	4.80	4.90	4.90	4.90	4.80
5.8 ท่านรู้สึกว่าคุณเองมีการเปลี่ยนความคิดในทางที่ดี	2.80	3.00	4.00	4.60	4.60	4.70	5.00	5.00	5.00	5.00
5.9 ท่านรู้สึกว่าคุณเองมีอิสระเสรี ในการทดลองแสดงพฤติกรรมใหม่ ๆ	4.60	4.00	4.00	4.00	4.10	4.00	4.00	5.00	5.00	4.90
5.10 ท่านรู้สึกว่าคุณเองกล้าแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม	4.20	4.00	4.00	4.00	4.00	4.00	4.90	5.00	5.00	5.00

ตารางที่ 12 (ต่อ)

หัวข้อ	ครั้งที่ ($\bar{X}$)									
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
5.11 ท่านรู้สึกว่าคุณได้ประโยชน์จากการให้ข้อมูลย้อนกลับ ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม	3.00	2.70	3.70	4.10	4.00	4.10	4.90	5.00	5.00	5.00
5.12 ท่านแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดของตนเองอย่างเปิดเผย	2.90	3.20	3.40	4.20	4.40	4.00	4.90	5.00	5.00	5.00
5.13 ท่านมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มด้วยความเต็มใจ	3.90	3.90	3.90	3.90	3.90	3.90	4.90	5.00	5.00	5.00
คะแนนเฉลี่ยรวมด้านผู้รับคำปรึกษา	3.44	3.58	3.92	4.34	4.53	4.56	4.88	4.99	4.99	4.97

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า นิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในด้านรูปแบบ วิธีการ วัน เวลา สถานที่ และการอำนวยความสะดวก สำหรับการให้คำปรึกษา ในแต่ละครั้งมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98 - \bar{X} = 5.00$) รวมทั้งนิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีความพึงพอใจต่อผู้ให้คำปรึกษาในแต่ละครั้งมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98 - \bar{X} = 5.00$)

ทั้งนี้ นิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีความพึงพอใจต่อตนเอง และสมาชิกกลุ่มโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด ($\bar{X} = 3.44 - \bar{X} = 4.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายครั้งของการให้คำปรึกษาพบว่าครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$) ครั้งที่ 2 ถึงครั้งที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58 - \bar{X} = 4.34$) และครั้งที่ 5 ถึงครั้งที่ 10 มีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53 - \bar{X} = 4.99$) แสดงให้เห็นว่า นิสิตพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญามีพัฒนาการในการเข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาแต่ละครั้งไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะข้อ 5.1 ท่านมีความไว้วางใจและให้การยอมรับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มด้วยความเต็มใจ ข้อ 5.5 ท่านรู้สึกว่าคุณเองมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับเพื่อนในกลุ่ม และข้อ 5.7 ท่านได้ระบายความรู้สึกที่เก็บกดไว้นาน มีคะแนนเฉลี่ยรายครั้งเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง